

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9067 af 11/02/2014 (Gældende)

Kendelse

Ministerium: Erhvervsministeriet

Journalnummer: J.nr. 015.85M.411

Kendelse

afsagt af Tvistighedsnævnet den 11. februar 2014 i sag 16.2013

A

v/faglig konsulent Niels Erik Jacobsen, Kristelig Fagforening
mod

B

v/juridisk konsulent Bjørn B. Carlsen, Kristelig Arbejdsgiverforening

I sagens behandling har som faste medlemmer af Tvistighedsnævnet deltaget landsdommer Tine Vuust (formand), advokat Tine Benedikte Skyum (DA) og advokat Pernille Leidersdorff-Ernst (LO). Endvidere har som særligt sagkyndige medlemmer deltaget direktør John Petersen, SAMA (DOFK), og sekretariatsleder Pernille Meden, Serviceforbundet.

Mellem klageren, A, og indklagede, B blev den 12. maj 2009 indgået en uddannelsesaftale, hvorefter A skulle uddannes som frisør med uddannelsesperiode fra den 1. september 2009 til den 30. september 2012.

Denne sag drejer sig om virksomhedens ensidige ophævelse af uddannelsesaftalen og modregning i lønnen.

A har ved sin organisation, Kristelig Fagforening, ved klageskrift modtaget den 14. marts 2013 indbragt sagen for Tvistighedsnævnet med endelig påstand om, at B betaler hende 35.981 kr. med tillæg af procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker.

B har påstået frifindelse.

Påstanden er opgjort som 30.000 kr. i tab af uddannelsesgode og 5.981 kr. i efterbetaling af løn for august 2012, som ikke er kommet til udbetaling på grund af modregning.

Sagen har været forhandlet i Tvistighedsnævnet den 3. februar 2014.

Sagsfremstilling

Eleven var til svendeprøve i maj 2012. Den 25. juli 2012 sygemeldte hun sig over for virksomheden. Ved brev af 10. august 2012 (fejlagtigt dateret den 10. september 2012) indkaldte virksomheden hende til et møde den 15. august 2012 kl. 10.00 med henblik på udarbejdelse af en mulighedserklæring. Det blev samtidig tilkendegivet, at der var mødepligt, og at udeblivelse fra mødet kunne få ansættelsesmæssige konsekvenser. Brevet blev ifølge indleveringsattest fra posthuset sendt til eleven til en adresse, der var identisk med elevens folkeregisteradresse, og indleveret til posthuset den 10. august 2012. Virksomheden ophævede uddannelsesaftalen ved brev af 16. august 2012 på grund af udeblivelse fra mødet. Dette brev blev ligeledes stilet til eleven på hendes folkeregisteradresse og ifølge indleveringsattest indleveret til posthuset den 16. august 2012.

Virksomheden har opgjort indkøbsværdien af det tøj og de hårprodukter, som eleven erhvervede under sin ansættelse, til 12.707 kr.

Det faglige udvalg har efter uddannelsesaftalens ophør foretaget afkorting i elevens uddannelsestid, således at hun på trods af ophævelsen har modtaget svendebrev.

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at hun cirka 1½ år inde i uddannelsesforholdet flyttede til en lejlighed i baghuset på X, lige ved siden af salonen. Lejligheden havde B skaffet hende gennem hendes ekskærestes

forældre. Hun meldte sig syg pr. sms. Hun modtog ikke brevene med indkaldelsen til mødet eller ophævelsen. Først da hun den 25. august 2012 raskmeldte sig, erfarede hun, at hun ikke længere var ansat. Hos B solgte de tøj og hårprodukter. Der var en mundtlig aftale om, at eleverne fik provision af deres omsætning. Provisionen blev ikke udbetalt, men de kunne vælge tøj eller produkter fra B for beløbet.

B har forklaret bl.a., at efter at A havde bestået sin svendeprøve, mistede hun motivationen til at arbejde som frisør. De havde en samtale i forsommeren 2012, hvor A gav udtryk for, at hun ikke var tilfreds med arbejdet hos B, og at hun havde mistet gejsten. A forventede at få mere i løn og fri om lørdagen, hvilket hun ikke kunne imødekomme. Før sommerferien 2012 havde A ringet og sagt, at hun var meget utilfreds og måske ikke ville komme tilbage igen. A mødte dog på arbejde efter ferien, men var sur og indesluttet, og kort tid efter sygemeldte hun sig. Hun hørte, at A var blevet set på gaden med malergrej og mødt på vej til ridning. Det undrede hende, og hun besluttede sig for at indkalde A til en samtale med henblik på at lave en mulighedserklæring. Hun havde det indtryk, at A ikke længere boede i lejligheden i baghuset. Skolen oplyste, at hun hos dem stod registreret med sin tidligere adresse, som også var hendes folkeregisteradresse, og på nettet var A omtalt som boende på folkeregisteradressen i forbindelse med sin svendeprøve. Hun sendte derfor indkaldelsen til denne adresse, og hun ringede og sms'ede samtidig med besked om, at hun gerne ville tale med A. Hun mener også, at hun sendte A en sms, da A ikke dukkede op til sygefraværssamtalen. Hun hørte først fra A den lørdag, hvor hun raskmeldte sig. I raskmeldingen henviste A til ophævelsen, og brevet af 16. august 2013 må derfor være nået frem.

Aftalen med eleverne var, at de som udgangspunkt selv skulle betale for det tøj og de hårprodukter, som de tog i forretningen, men nogle gange forærede hun dem tøjet. Det er ikke rigtigt, når hun i Tvistighedsnævnets kendelse af 19. juni 2012 i sag 45.2011 forklarede, at der var en ordning, hvorefter "eleverne fik beregnet, men ikke udbetalt, en provision på 5 % af deres omsætning på såvel klip som varesalg. Når de tog tøj fra forretningen, blev det modregnet i den beregnede provision." Hun blev i den sag "fanget i ord". Der var ingen aftalt provisionsordning. Opgørelsen af A's varekøb er sket på grundlag af A's egne noter om, hvad hun tog fra forretningen. A fik foræret noget af det, men ikke det hele.

Procedure

Klager har til støtte for sin påstand anført, at virksomhedens ophævelse af uddannelsesaftalen var uberettiget, idet virksomheden mod elevens benægtelse ikke har godtgjort, at indkaldelsen til sygefraværssamtalen den 15. august 2012 kom frem til eleven. Det udgør derfor ikke nogen misligholdelse af uddannelsesaftalen, at eleven ikke mødte op til samtalen. Elevens personalekøb var finansieret af den aftalte provisionsordning, og eleven har aldrig fået at vide, at hun også på anden måde skulle betale for tøj og hårprodukter. Virksomheden har derfor ikke et krav, som kan modregnes i elevens krav på løn.

Indklagede har til støtte for sin frifindelsespåstanden anført, at eleven på ophævelsestidspunktet ikke længere boede i lejligheden på X, og at B var berettiget til – da hun ikke havde fået anden oplysning – at gå ud fra, at eleven boede på sin folkeregisteradresse, som også var den adresse, der var oplyst over for skolen. Indkaldelsen til sygefraværssamtalen blev indleveret til posthuset den 10. august 2012 og må antages også at være kommet frem i så god tid, at eleven kunne møde til sygefraværssamtalen. Ophævelsen, der er begrundet i elevens udeblivelse fra mødet, var derfor berettiget. Under alle omstændigheder har eleven ikke mistet noget uddannelsesgode, da hun efterfølgende fik afkortet sin uddannelsestid, og hun har derfor ikke krav på nogen godtgørelse. Der var ingen provisionsordning i virksomheden, og selvom eleverne fik foræret noget af tøjet, havde virksomheden i hvert fald et krav hidrørende fra personalekøb, som opgjort på august måneds lønseddel.

Tvistighedsnævnets begrundelse og resultat

Ad ophævelsen

Det er efter bevisførelsen for Tvistighedsnævnet ikke godtgjort, at brevet med indkaldelsen til sygefraværssamtale af 10. august 2012 kom frem til eleven eller dennes folkeregisteradresse inden mødet den 15. august 2012. Elevens udeblivelse fra mødet kan derfor ikke karakteriseres som en grov misligholdelse af uddannelsesaftalen, der berettigede virksomheden til at ophæve uddannelsesaftalen som sket. Der tilkommer derfor eleven en erstatning efter erhvervsuddannelseslovens § 65.

Ad erstatningens størrelse

To voterende udtaler:

Vi finder, at erstatningens størrelse skal fastsættes ud fra forholdene på ophævelsestidspunktet, hvor der ikke forelå nogen afgørelse om afkortning af uddannelsestiden. Under hensyn hertil finder vi ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om betaling af 30.000 kr. i tilfælde af uberettiget ophævelse af uddannelsesaftalen, selvom det efterfølgende viste sig, at eleven ikke havde mistet noget uddannelsesgode.

To voterende udtaler:

Under hensyn til, at eleven, der på ophævelsestidspunktet havde bestået sin svendep prøve, efter det faglige udvalgs afgørelse om afkortning i uddannelsestiden ikke mistede noget uddannelsesgode, finder vi ikke grundlag for at tilkende eleven en erstatning i anledning af den uberettigede ophævelse af uddannelsesaftalen.

En voterende udtaler:

Den erstatning, der udmåles efter erhvervsuddannelseslovens § 65, betegnes ofte som en ”godtgørelse for mistet uddannelsesgode”, men må antages i realiteten at have et bredere formål. På den baggrund og under hensyn til den tid, der resterede af uddannelsesaftalen på ophævelsestidspunktet, finder jeg under de konkrete omstændigheder i denne sag, hvor det på ophævelsestidspunktet efter det faglige udvalgs praksis måtte ventes, at der ville ske afkortning i uddannelsestiden, at erstatningen passende kan udmåles til 15.000 kr.

Ad modregning

Efter elevens forklaring, der støttes af B's forklaring, således som denne er refereret i Tvistighedsnævnets kendelse af 10. juni 2012 i sag 45.2011, lægger nævnet til grund, at elevens køb af tøj og hårprodukter i salonen i hvert fald delvist blev betalt af en optjent provision. Der er afgivet modstridende forklaringer om, i hvilket omfang eleven herudover skulle betale for tøj mv., og der blev under ansættelsen ikke løbende udarbejdet en opgørelse heraf.

På den baggrund findes det ikke godtgjort, at virksomheden har et krav mod eleven, som kan modregnes i elevens krav på løn.

Efter stemmeflertallet tages elevens krav til følge med 20.981 kr.

T h i b e s t e m m e s :

Indklagede, B, skal inden 14 dage til A betale 20.981 kr. med procesrente fra den 14. marts 2013, til betaling sker.

Denne kendelse kan inden 8 uger efter nævnets afgørelse indbringes for domstolene. Såfremt sagen indbringes for domstolene, anmoder Tvistighedsnævnet om at blive underrettet herom, ligesom nævnet gerne vil underrettes om rettens afgørelse.